

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

De s[an]cta Catarina virgine [et] martyre Sermo

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

ogib; suis: q; cū esset pontifex r̄omanus habebat nomiatim septos inopes singula rum regionū, z h̄s p̄ baptisimū mundauē/ rar nō sinebat ppter ch̄i reuerentiā publi cē mēdicatari fieri subiectos. ij. Pe. j. B/ nistrare in pietate fraternitatis amōrē.

Secūdo ex solida aduer/ sitatis p̄pessione. Gaudenter em̄ relegati/ onē exilij sustinuit: z tandē in mare ancōra ad collū ligata p̄cipitatus fuit. Uide legē das. ij. Timof. ij. Des q; p̄te volūt viuere i ch̄o iesu p̄secutōem patientur.

Tertio ex lucida deitatis attestatōe. Honorificauit em̄ dñs seruum suū clementē multis testimonijs declaran/ do sanctitatē z pietatē eius. Eccli. x. Sc̄i men hoīm honorabit h̄ qd̄ timet dominū Semē aut̄ hoc ex honorabit qd̄ p̄terit mā data dñi. In medio frat̄z rector illoz i ho noze. Hec ibi. Et Roma. ij. Honor z pay omni opanti bonū. Honorificauit aut̄ do/ min⁹ b̄m̄ Clementē declarādo sc̄itatem ei⁹ tribo p̄cipue miraculosi testimonijs.

Prīmū testimoniū fuit in Sismū. In/ tatione virtuosa. q; p̄ oratōem b̄i clementis factus est ille cec⁹ et surd⁹. Et cum per eius sc̄e sancti oratōes ille sismus lumē deu lozū z auditū recepiss; iussit seruis suis vt Clementē tenerēt sed nullaten⁹ potuerūt. z credētes eū ligare colūnas ligauerūt. U/ de legēdas. ij. Pe. ij. Nouit de⁹ p̄ios d̄ iē/ tatōe eripe. Sc̄dm̄ testimoniū fuit in flu uij p̄ductōe gratiosa. qd̄ factū fuit in loco exilij multū mirabiliter. Uide legendam.

Sc̄dm̄ testimoniū fuit in flu uij p̄ductōe gratiosa. qd̄ factū fuit in loco exilij multū mirabiliter. Uide legendam. Ps̄. Fluminis imper⁹ leuificat ciuitatē di. Tertū testimoniū fuit in edificij p̄stru/ ctione gl̄iosa. Cum em̄ corp⁹ eius pietus fuisset in mare edificatū est ei a deo tēpluz marmoreū et sepulcrū: vbi inuentū ē corp⁹ ei⁹ in arca saxeā. Esa. xj. Erat sepulcrū ei⁹ gl̄iosum. Augebat aut̄ hui⁹ sepulture glo riam recessus ipius marz z vie desiccatio n̄ solū qñ inuentū est: sed z longo post tēpore singul̄ annis die passionis ei⁹ z p̄ septē di es vt populi possent ire. Uide legē. Ideo sibi dicere possumus illd̄ ps̄. In mari via tua: et semite tue in aq̄s. Zbi renouatū est antiquū miraculū filioz isrl̄. Exo. xv. Filij aut̄ isrl̄ ambulauerūt p̄ sicū in medio ei⁹. Sed aut̄ p̄igit q; qdam matrona cū filio

ibidē p̄gens cū timeret mare cito recludi fu git: obliua filij sui: quē tñ in seq̄nti anno in/ columē inuenit in tēplo. Uide legendam. Ad hūc usq; gl̄iosum eccl̄ie pasto: ē Cle/ mentē q; pius p̄fecto z demēs ē dñs deuo te p̄fugiam⁹ vt eius patrociniō a picul̄ hu ius maris in q; nauigam⁹ eripi z ad salutis portū puenire n̄reamur. Amen

De sc̄a Catarina virgine z martyre Sermo

Puēta vna

ptiosa margarita Bar. xij. Margarita sicut dicit Iud. ii. etymo. generat in cōchilijs maris ex roze ce lesta in eis recepto. Sūt autē tria p̄nūc cō siderāda i margarita. sc̄ilicet originis. q; ex roze celesti generat vt dictum ē. Charitas pulcritudinis: et p̄p̄tās extimationis. Iō b̄n p̄ margarita intelligi potest dei gr̄a q̄c donū desup̄ datū. Ps̄. Gr̄am z gl̄iam da bit dñs. Et Jaco. j. Omne donū p̄fectuz desursum est descendens a p̄te luminū. Est etiā gr̄a donū pulcherrimū faciens animaz splendidā et decorā atq; de formē. Uñ su/ p̄ illud ps̄. Ut exultaret facie in oleo: dic gl̄. Gr̄a est m̄toz aie. Nā sicut dicit Tho. j. ij. q. cx. ar. ij. Lumen gr̄atie est qdā partiel patio diuine nature: z sic f̄dit animā dei/ formē. Uñ. ij. Pe. j. Maxima z p̄iosa vo bis p̄missa donauit vt p̄ hec efficiami diui ne p̄ortes nature. Est insup̄ gr̄atia donuz p̄ciosissimū: q; est arra vite eterne. Ro. vj. Gr̄a dei vita eterna. Et Heb. xij. Optim est gr̄atia stabilire cor. Est ḡ diuina gr̄atia margarita p̄ciosa: p̄ q; obrinēda cūcta que habuit cōtēpsit virgo sc̄a Catarina. Abiē ḡ. i. recessit ab omni appetitu z desiderio et amore carnaliū z t̄paliū. z v̄didit oia que habuit. i. expoliuit siue cōtēpsit: z emit. i. ob tinuit a deo eam. s. dei gr̄am. Possum⁹ etiā p̄ margaritā intelligere quālibet triū p̄cio/ sariū virtutū que inuēte sunt in br̄a Catari na. z p̄ quib; habēdis z p̄fauandis expofuz it z p̄tēpsit omnia q; habuit

Pr̄ia est margarita virginalis castitatis. hec ordinabat corp⁹ ipm̄ deo z rōi p̄sus

Sec̄da est margarita sapie (subyādo tial' caritatis. hec dirigebat intellectū ipm̄

Ber. De sctā Catarina

de diuinis illuminādo.

Tertia est margarita spūalis charitatis. hec p̄ficiēbat voluntatē suae affectū se tota lit̄ deo offerēdo. Per has igit̄ virtutes int̄ colligunt oēs virtutes hoīs p̄fectiue h̄cunq̄ ḡ modo.

Prima igit̄ margarita est p̄gialis castitas. Virginit̄ enī castitas ē donū celestis varietis. Sap. viij. Scilicet qm̄ aliē nō possum esse p̄tincens nisi de^o det. Et hoc ipm̄ erat sapia scire cuius esset h̄ donū. adij̄ dñm̄ z d̄p̄cat^o sū illum. Hec tibi est etiā ornamētū fulgēt^{is} decōz. Sap. iij. Q̄ pulcra ē casta generatio. et Amb. j. de offi. d̄. r. q̄ i h̄gure t̄pante maxie honesti cura z decōz p̄sideratio spectat z q̄rit. Q̄ exponēs Tho. ij. ij. q. cxiij. dicit. q̄ honestas z decōz maxime attribuūt̄ p̄tincēti. cui⁹ sp̄s z p̄ginal̄ castitas nō p̄t̄ p̄ncipalit̄re boni p̄ij̄ s̄p̄ter turpitudinē p̄ij̄ mali q̄ retrahit̄ in p̄tū. s̄ moderat̄ delectatōnes q̄ sunt nob̄ z brutis cōēs. Hec Tho. Est etiā bonū ingēt^{is} valoris. Eccl̄ xxxij. Nō ē p̄digna p̄deratio anie p̄mēt^{is}. z. ij. Cor. iij. Hēm⁹ thesaurū istū i vas fūtilib⁹. Et his itaq̄ p̄z qm̄ castitas p̄ginal̄ p̄ueniens d̄r margarita. Hec itaq̄ nobilit̄ er̄ p̄ciosa margarita i beata Catarina iue^{ta} est. Cato p̄pe nobilit̄: pulcior atq̄ p̄t̄ ciosior q̄nto ex maiorē volūt̄re affectōe fuit ab ea electa z custodita. Hā sic d̄ Greg. Cor. z nō subam̄ p̄sar de^o. z nō q̄ntū i eius sacrificiō s̄z ex q̄nto offerat̄. Et Aug. xiiij. q. v. c. si qd̄ d̄r̄ infrogat cor: nō manum. Cato igit̄ vire⁹ est p̄ciosior z melior atq̄ d̄o acceptior: q̄nto ex maiorē affectōe z firmior volūt̄re p̄posito custodit̄. Castitas aut̄ p̄ginalis ex seruētissimo affectu fuit a br̄a Catarina custodita: z inuolabil̄ volūt̄re p̄posito ch̄o p̄secrata. In h̄ aut̄ euident̄ apparet inuolabil̄ ip̄i⁹ sancti p̄positi firmitas. q̄ cū multa habuerit̄ impedimēta retractiua z multā pugnaz nullaten⁹ t̄n a suo p̄posito flecti potuit. Prover. xxxij. Acci⁹ fit fortitudie lūbos suos: z roborauit̄ brachiu suū. s̄ sc̄m̄ suū p̄positū q̄ se defendit̄ z oia impedimēta z pūgnas. Habuit aut̄ sare p̄ginalis catarine castitas p̄ginal̄ impedimēta tripliciter.

Primo ratione p̄sonalis qualitatis

Secundo ratione spūalis p̄p̄tatis.

Tertio rōe penalis asperitatis.

Primo rōne personalis qualitatis. Cū propter etiā iuuetūte. Erat em̄ iuuenis decē z octo annor⁹. Iuuet⁹ aut̄ tē multis est causa lasciuie. Eccles. ij. Adolestentia z voluptas vana sunt. Cū propter corporis formositate. Erat em̄ incredibilis pulcritudinis z oim̄ ocul̄ admirabilis habebat. Erat q̄si altera Hester pulcra nimis z decora facie: vt d̄ Hester. ij. Pulcritudo aut̄ corporalis in iuuenē aliq̄n̄ est cū ruine. Eze. xvj. Habēs fiducia i pulcritudine tua fornicata es. Cū propter cōditōis libertate. Erat em̄ nobilis multū filia regis z parē tibi oibata: sicut suoq̄ d̄na remāserat. Sic aut̄ dicit Hieron. in epla. Plurim⁹ nobilitas carnis: ignobilitate parit̄ tuā bilare ad illas. Hec tibi. Sed bis nō obstantib⁹ in sc̄o virginitatis p̄posito sp̄s p̄go Catarina p̄māst̄ cōstans et immobil̄. Hā neq̄ p̄ iuuentutē frenū h̄cūq̄ mō laxauit ad lasciuia. Est iuuenis erat Cate: sensu t̄n senior erat. Cū poterat dicere q̄ ps. Sup̄ senes intellexi. Hoc p̄fecit fecit q̄ sapies hortat̄ Ecclesiastes. xj. In bono sit cor tuū z iuuetute tua. Et euilidē. xij. Demēto creat̄is tui in dieb⁹ iuuetutis tue z. Greg. neq̄ p̄ter corpale formositate h̄cūq̄ modo ad carnis voluptates de cl̄mare voluit. Nō em̄ de exteriori pulcritudine curauit cōstit̄ derās qm̄ sicut d̄r Prover. vlti. Glana est pulcritudo. Et Eccl̄. xl. Dis caro femur et ois glia eius q̄si flos femi zē. Sed iurā habuit de interio: pulcritudine aie. Ps. Dis glia ei⁹ filie regis ab intus zē. Greg. neq̄ p̄pter generis nobilitate z p̄ditionē libertate. q̄ ne p̄ libertate ad vanitate deflueret frenū accepit timor̄is dñi Prover. vi. Quilibet timēs deū ip̄a laudabit. De nobilitate aut̄ generis nō curauit s̄z de nobilitate mat̄ris. Nobilitas em̄ generis q̄nticūq̄ sit magna iformis ē vt dicit p̄be. ij. r̄bero. Jō neq̄cilitas z idolatriā pentū fordidat̄ nobilitate suā p̄secruit̄ cā ch̄fo. Unde dicit Daxentio impator̄. Quāuis in purpura sum nata zē. hec t̄n oia p̄cepti et ad dñm̄ lesum ch̄m cōsugi. Cōcepta igit̄ nobilitate carnis curā habuit maximā de nobilitate

virgine et martyre Fo:CLXII

mori et libertate mentis. Hec est enim ve-
 ra nobilitas et vera libertas. Hiero. i. epla
 ad Ellacia. Sola apud deum est libertas si
 fuisse peccatis. nobilitas est summa apud deum
 virtutibus esse. Nam ille apud deum preest
 portor no que nobilitas generis aut digni-
 tas seculi: sed que deuotionis fidei et vita scra
 comodat. Hec ille. Quid em pdesse pot
 mini apud hoies nobile extimari et apud
 deum suis meritis reprobari. hoies dñari:
 et demontio miserabili fuitate subiac. Un
 Chryf. sup illud. Prem habem? abraam:
 dicit. Quid pdesse ei que fordidat mores ge-
 neratio clara? Aut qd nocet illi generatio
 vilis que mores adornat nobilita? Quid
 pfuit cham q fuit noe fili? aut qd nocuit
 Abrae q prem habuit thare luteoz deoz
 cultore? Segar? an a genere suo posit? est
 in caput fidelium vt ia no dicat fili? pctoruz
 sed pater scroz. Hec ille. Et Bern. ad Lu-
 gentiu. Sen? aploz no aliunde nobile q mo-
 tu ingenuitate et animi fortitudine. hec ille
 Un et chris p inchoatõe ecclie sue no multo
 ros elegit nobiles fm carne. Unde Dau-
 lus. j. loz. j. Videte vocatõem vram fr̄es
 qm no mlti sapietes fm carne: no mlti po-
 tentes: no mlti nobiles: s; que stulta se mudi
 di elegit de? vt cofundat sapietes. Et q in-
 firma sunt mudi elegit de? vt pfudar for-
 tia. et ignobilia mudi et ptempribilia elegit
 de? et ea q no sunt vt ea q sunt destrueret
 vt no gl̄etur ois caro i p̄pectu ei? hec ille
 Nobilitas q sola est q animu moztibz ornat
 q nobilitate soli virtuosi et iusti dici debent
 nobiles. Nobilis em dicit q libertatibz vti-
 tur: seruituti non subiac: bellis expus et
 aptus inuenit. Sola autē p̄tuosi sunt illes
 vtz no subiugari seruituti p̄ci et male con-
 fuerudinis et gratie libertate donati: dicen-
 tes illud Gal. iij. Jam no sum? ancille si-
 li sed libere. Ipi etiã soli sunt bell spualibz
 apti s; ad pugnandũ cõtra spualiu hostiu
 nequitia. Ipi eni soli sunt induti armatura
 dei. de qua dicit apl̄us Eph. vj. Induite
 vos armaturã dei vt possitis stare aduer-
 sus insidias diaboli. Et qd pdesset cor: palef-
 inimicos vtriusq debellasse: et hostibz spualibz
 bus atq vicijis succubere. hostes extertioz
 res spoliare et interiores nutrire: Et qd p-
 dest ciuilibz libertas cũ quis diabolo miset-
 rabuliter subiugat. pfecto nec pdest nec ve-

re libertas dicenda est. Un Phe in politioe
 Nihil aliud q virtus et malicia determi-
 nant seruũ et liberũ. Et Aug. iij. de ci. dei.
 Bonus etiã si seruit liber est. malus autē
 rsi regnat seru? est. nec vnus dñi sed qd q
 vnus est tor dñozum quoz vicioz. Hec ille.
 Hec etiã ciuilibz nobilitas sine bonis mori-
 bus vera est nobilitas. sed nobilitat abusi-
 uo. Vera quippe nobilitas ortuz habuit
 ex virtutibz. Un Saul cũ hũilis esset et p-
 tuosus electus est a do vt regnaret sup isrl̄
 Propter qd dicit ei Samuel. j. Reg. xv.
 Cum esses paruul? in oculis tuis caput i
 tribubz israhel factus es. Uniq; te dñs in
 regē sup israhel et. Cum autē in supbia fuis-
 set elatus et rebellis atq; inobediēs mada-
 radei: repulsus est a regno. Unde dicit ei
 Samuel ibidē. Pro eo q adiecisti fmo nē
 dñi abiecit te dñs ne sis rex et. Et sequit
 post. Sedit dñs regnũ israhel a te hodie: et
 tradidit illud primo tuo meliori te. Hec
 ibi. Et sic vt habet. j. Regũ. xvj. iussit dñs
 samueli vt vngeret in regē isrl̄ dauid. p̄m
 liũ q pascebat oues. q v; humil erat et vir
 tuosus. de quo dicit dñs in ps. Inuent da-
 uid seruũ meũ: oleo sancto meo vnxi eum.
 Paret itaq; quoniã vera nobilitas no nisi
 cũ virtutibz ee potest. et p̄cipue in humilitate
 fundamentũ habet. Nam dñs reges
 p̄dictos ppter suam humilitatem instituit.
 Videant ergo q de carnis et pentũ nobilitate
 supbiũt et gl̄iant. quoniã iniuriã nobilitati
 faciũt. et pfecto se ignobiles euident
 ostendunt. Nã quõ nobiles dicere? q̄s filios
 esse diaboli dubitare no debemus. Unde
 Aug. in epla. Quẽ supbum videris filius
 esse diaboli no dubites. Et Grego. Apo-
 state angelo homo simit effiat dũ hõ hõis
 bus similit esse dedignat. Itē Aug. super
 ps. Supbia angelũ fecit diabolu: hũilitas
 hominem deum.

Secũdo habuit virginitatis castitas beate
 Catarina impedimẽtuz
 ratõẽ tẽporalis p̄p̄itatis. Cum p̄f posses-
 sionũ copiositate. Habuit et rex spaliũ cog-
 pia q mltis e occasio ruine ps. Prodiit qst
 ex adipe iniq. c. et. Sz b. Cata. hõues eẽ
 possessioe. erat tñ paup spũ et affectõẽ. p̄
 uer. xij. Est diues cũ nihil beate e pau. cũ
 i mltis dñi. sic. Tu p̄f pmissoz mltiplic

Uer. de sc̄ta Catarina

tate. Imparo: ei sibi paup̄eria p̄misit q̄ maxie solet puellaz aios allicere. s. diuitia r̄i copia: dignitate siue auctate: r̄imita. s. q̄ r̄aq̄ regna potēs i reḡ suo triūpharet. z imēfaz gl̄iam: vtz q̄ ei imagine i medio ciuitat̄ erigi r̄a cūct̄ adorari iuberet. Oblatōes q̄ p̄e mūey p̄mos extecare et seducere solet. Exo. xxiij. Quēra etiā ex ceat̄ prudētes z mūfāt p̄ba iustoz. Sed b. Catarina post auz nō abijt. nec sperauit i pecuniēz thesaur̄. oēmōz m̄di dignitatē z gl̄iam p̄t̄ ch̄m p̄cept̄. n̄ impatori r̄ndit. Desine talia dicere q̄ nefas etiā ē cogitare. Attēde obsecro z decerne: quē maḡ eligere debeat. aut potētē: et nū: gl̄iosum z decoz. aut i firmū: moralē: i ḡbile z defoz mē. Sic itaq̄ oia p̄t̄ ch̄m vilipēdit. Et di. cū paulo Phil. iij. Oia arbitoz vt ster cora vt ch̄m lucrificā. Tū p̄t̄ p̄mittētis sublimē p̄tate: qz impator erat. h̄ em̄ solet aios puellaz allicere. vt p̄tz i berfabec re/ spectu David. ij. Reg. ij. Sz br̄a Catari/ na em̄ tpalez nobilitatē p̄cept̄ vt tā sup̄ dixim⁹. z frenū sp̄osuz q̄ntecūq̄ auctatis celest̄ sp̄osi cōparōe. prius vilipēdit. Scie bat em̄ qm̄ vniuersa vāitas ois hō viuēs vt dr̄ ps. Prās ar̄ dei prās etna q̄ nō auge ref̄ z regnū qd̄ n̄ corrupet. vt dr̄ Dan. vij.

Tertio habuit impedimē
tū rōne penal̄ asp̄itat̄. H̄taz ei penarū cōminatōibz tētauit impator aim̄ h̄gis ad suū p̄sensuz d̄flectere. Erāt ar̄ tales cōmi natiōes multū tribiles z sacre h̄gis quif̄ ipugnatue. Tū p̄t̄ cōminat̄ auctate. qz rex z ipator erat. Tū p̄t̄ penaz variāz acerbitatē. qz cōminat̄ ei ipator varia et acerba multū tormēta. Tū p̄t̄ sex⁹ p̄p̄ij fragilitatē. qz ipa m̄lier erat tenera: iuue/ nis etiā z delicata. Hec vtzq̄ puellaz ani mos seducere solet z ad p̄sensuz puerozū iducere. Vñ di. Daniel iudicab̄ vñ Dan. xij. Sic faciebat̄ siltab̄ isrl̄. Et ille timē tes loq̄bāt vob. Hec ibi. Sz b. Catarina fortitudinē z magnanimitatē suauit. vñ impatori r̄ndit. Quēcūq̄ tormēta potes excogitare ne differas: qz corp⁹ meū z ani mā ch̄o prius offerre desidero: sic z seipz p̄ me obrulit. De ea igit̄ dicere possumus qd̄ de H̄ia dr̄ Eccl̄. xlviij. In dieb̄ suis is nō gr̄muit p̄ncipē.

Secūda margarita ē sapiētial̄ claritas. Sapia ei ē donū celest̄: largio rōis. Eccl̄. i. Ois sapia a dño dō ē. Est et̄ ornāmētū fulgēt̄ decoz. Sap. vij. Clara ē z q̄ nūq̄ marcescit sapia. Et iū per bonum p̄cellēt̄ valor̄. Proverb. viij. Delioz ē sapia cūct̄ opibz p̄ciosissimis: z oē d̄siderabile n̄ valet ei cōparari. Et Sa piē. vij. Deposui illā regnis z sedibz z c. Ibidē. In finit⁹ ei thesaur⁹ ē hoibz q̄ qui vñ sūt p̄ncipes facti sūt amicitie dei. Hec ibi. Cōueniēt̄ ḡ sapie claritas margarita i b. Catari/ na iuēta ē. Et f̄fultit̄ ea multiplic. Pro uer. xvij. In facie prudēt̄ lucz sapia. Lū xit ar̄ i ea p̄pue tripl̄

Primo cesare p̄furādo

Secdo p̄hos supādo

Tertio ifideles ad fidē illuminādo

Primo igit̄ apparuit ei?
sapia cesare p̄furādo. Nā sic dr̄ Sap. viij. Sapiam n̄ vicit malicia. Eū em̄ audisset **C**atari/ na tumult⁹ sacrificioz q̄ illuc acco/ des vidisset et̄ mltos ch̄ianos metu mor tis ad idoloz sacrificia cōpelli: f̄ cruci/ se munies p̄stant ad ipatorē se igēst̄: eum multiplic̄ d̄ sua r̄bela r̄a redarguit. ij. Reg. xx. Exclamauit m̄lier sapiēs d̄ citate. Et clamauit inq̄ b. Catarina idoloz stulticiā z vāitatē oñdēs. z vñū deū celi z tre creat tozē tā sapient̄ asserēs: vt stupefact⁹ cesar nō valeret ad hec r̄ndere. vt sic ipleret̄ qd̄ dñs dixit Luc. xxi. Dabo vob os z sapie. cui nō pote. resistē. z p̄dice. oēs aduersarij vestri. Et Eccl̄. ix. Delioz ē sapia q̄ ar̄ ma bellica.

Secdo p̄hos supādo. Nā mādauit occulte impator p̄ lras q̄nq̄q̄ p̄cellentes p̄hos vt suis eam assertioibz superarent. Sedente itaq̄ ipatore pro tri bunalī assunt oratores pomposo eloquen tie fastu tumentes. astat z puella fidens in domio z angelico p̄monita eloq̄o. Eū q̄ multa d̄ fide catholica virgo sancta d̄f sereret. stupefacti philosophi atq̄ dei virtute manifesta p̄rurbati inuicem se contru entes obmutuerūt. Actuū. y. Non pote rant resistere sapiētē z spiritui qui loque bat. Et Judith. ij. Mirabant̄ sapiāz ei⁹

Et dicebat alter ad alter. Non est talis mulier super fratrem in aspectu: in pulchritudine et sensu super bonos. Hec ibi. Et Sap. x. Certamen forte dedit illi dominus ut vinceret: et sciret quoniam omnium potentior est sapientia.

Tertio infideles ad fidez illuminando. Converterit enim illos quinquaginta phos. Converterit etiam regina et porphiritus principem militum cum ducentis militibus: et eos omnes ad martyrium palam perduxit. Vide legendas. Et Sap. ix. Per sapientiam sanati sunt. Et Eccl. xxv. Et sapiens aie sine et fructus sensus illius laudabiles sunt. Et Prover. ix. In labiis sapiens inuenit sapientiam. Et Eccl. xx. Sapiens in verbis amabilem se facit.

Tertia margarita est spiritualis charitas. Charitas enim est donum celestium conditum. Rho. v. Charitas dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctum qui datur nobis. Est etiam ornamentum fulgens decoris. Reddit enim animam decoratam et deiformem. Hugo li. de arra aie. Si deum diligis deificaberis. Est insuper bonum supercellens valoris. Vnde etiam valere et peritium omnium aliarum virtutum. Hic dicit Ambrosius quod charitas est forma virtutum. Et Prover. vii. de diuina sapientia. In visus iusticie ambulabo ut dicit diligentes me. et thesauros eorum repleam. Hec ibi. Idcirco convenient charitas dicitur margarita. Hec autem preciosa margarita inuenta est multum excellens in beata Catarina. Et apparuit precipue ex tribus.

Primo ex omni temporalium abnegatione

Secundo ex constanti tormentorum propeffione.

Tertio ex diuina honorificatione.

Primo igitur apparet eius perfecta charitas ex omnium terrenorum abiectione. Potius enim elegit omnia temporalia perdere quam a deo separari. Cass. vii. Fortis est ut mors dilectio. Greg. in moral. xxiij. Valida est ut mors dilectio. Virtuti etenim mors dilectio propter quod nimirum meretur quam se cepit in mundi delectatione funditus occidit. Hec ille

Secundo ex forti et constanti

tormentorum propeffione. j. Cor. xij. Charitas omnia suffert. Primo quippe fuit scorpiisibus flagellata et lacerata. Secundo in carcere refugio reclusa. Tertio fame cruciata. Quarto super rotas horribiles extensa. Quinto decollata. Vide legem. Hec autem omnia gaudent

per christi amore sustinuit. j. Jo. iij. Perfecta charitas foras mittit timorem. Et. j. ad Corin. xij. Charitas patiens est benigna est. Et Rho. viij. Quis nos sepabit a christo. di. tribulatio an angustia an fames etc. vide ibi.

Tertio ex diuina honorifi-

ficatone. ps. Amicus honorificati sunt amici tui deo. Honorificavit autem dominus beata Catarina nam precipue tripliciter. Primo in solatio gratiosam visitationem per angelos carcere illuminatam: et plagas eius purgatas et etiam visitationem per se ipsum eadem virginis angelorum multitudinem apparentem in carcere. Hic reficiendo per candidam colubam. Hic orationes suas exaudiendo. ps. Clamauerunt iusti et dominus exaudivit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos. Secundo in ipsius modo et gloria. Tunc in ipsa decollatione propter lacrimas emanatas. quod et factum legitur in paulo et hinc testimonium virginis puritatis. Tunc et in tumulatione propter angelicam venerationem et olei distillationem. Nam angelus honorifice corpus eius detulerunt in more sinai: ubi data fuerat lex diuina et ibi sepeliverunt. Tunc et sic gloriatur deo pro triplici aureole receptore. i. virginis doctorem et martyrem. Nam virginis huic fide docuit et martyrium sustinuit: quod sit etiam specialis difficultas: quibus datur in celo speciale premium quod est aureola.

Tertio in operacione miraculosa. Fecit enim multa miracula declaracione scitacionis eius. ex qua manifestat quod fuerit Catarina deo grata et dilecta: et per dominum quantum ipsa dilexerit deum. Nam cum dicitur sapientia diuina puerb. viij. Ego diligentes me diligite: sequitur etiam quod propter eum diligentes propter diligit. Fecit autem dominus meritis beate Catarine multipliciter eam honorificando. Primo in rotarum profractio. Secundo in laceratione effusione quam decollata fuit. Tertio in olei emanacione quam fuit itumulata. Quarto in infirmorum curacione quod oleo illo fuerunt puncti. Vide legem. Quinto in suorum deuorum solacione. Legit quod scholasticus quodam in anglia in ciuitate caruariales deuotus erat sibi. Qui cum multum in scia et moribus profecisset: vocatus est a rege anglie ut erudiret filium suum. Sed autem contigit ut rebellis esset ingrosus idcirco cum erudit ut disciplinaret: sed nudo corpore extiliens currens per pontem cecidit et sumerlus est. Et cum missi fuissent ibi piscatores cum nauibus non inuenit. In carcerat quod in carcere continue beatam Catarina inuocat requiem dicitur

Ger. De serō Saturnino christi

filii regis. Hora igitur tertia sequitur diei cuius
cātare missa i parochiali ecclesia intrauit fi
lii regis ecclesia: albā habēs campā: i q̄ au
reus lris scriptū erat illō ps. Dā mibi itel
lectū vt discā mādata tua. Hec regi r regi
ne narrāt. veniūt ad eccliāz gaudētes: filius
vidēt sanū. Narrauit ille quō b. Cata. cum
fustērauit i aq̄ p̄ diē r noē. sine lesiōe. p̄
oīdes m̄grī. Profecit p̄ oīes nodū puer i mo
ribz r scia h̄gini Catarine m̄strū deuor.
Itē legit q̄ qdā iudez iniqui? singul̄ anis
teumabāt i vigilia b. catarinę: r festū ei? so
lēm̄ celebrabat. Et vne āno p̄missit q̄ qd
qd ab eo pereret i reuerētiā b. catarine: hoc
nullaten? denegaret. Apparuit ei b. catari
na i spē p̄p̄cule m̄llery: r petiuit manum
ei? dextra sibi daret. q̄ manū ap̄tās dēgit
illi. Tūc amicit ei? p̄cūdant ex eo q̄ manuz
nō hēbat: idugerūt eū ad religiōis igressū.
Qui religiōne igressus n̄tū p̄fecit i grā r
mōtibz. Lūq̄ i extrēis iteret appuit ei b.
Catarina pulcra valde di. Posti me: q̄ r̄n̄
dēt: nō ait illa. Ego sū catarina cui manū
tuā dediti. Et oñdit ei manū di. Hoc tō
fect: q̄ aliā viā te saluādi nō videbā. Et sic
felicit obijt. Honorificauit itaq̄ dñs m̄tri
plac̄ b. catarinā: vt i ea impleat qd̄ ip̄e do
min? p̄misit Jo. xij. Si q̄s mibi m̄strare
rit ho. rē. Imitemur itaq̄ p̄ viribz hāc sa
cratissima h̄gine: ea vt p̄ionā adeamus:
h̄m̄ ei? merit? h̄ grā. r i futuro gl̄iaz as
seq̄ mereamur sempiternā. Amen.

De b. Saturnino christi prodiscipulo

Quis mibi
m̄strauerit honorificabit eū p̄
me. Jo. xij. Dirāda saluato
ris benignitas q̄ nob̄ idignis si m̄stri eius
eē voluerim? celestē repromittit honorem
Ver? ē hono: ille q̄ nulli dēnegabit digno:
nulli dabit idigno. Nō sic ē de honore mū
dano q̄ m̄tr̄ exhibet i dignis. s̄z hono: cele
st̄. sol̄ dignis dabit. Et q̄ sint digni audi p̄
ba p̄p̄lita. Si q̄s mibi m̄stra. rē. Et quid
sit christo m̄strare: audi qd̄ dicit dñs ibid̄
in euāgel. Qui mibi m̄strat me seq̄t. Et q̄
lis hono: dand? sit christi m̄str̄: eū seq̄ntibz
audi qd̄ cōseq̄tē dicit. Et vbi ego sum ibi
sit et minister m̄. Ideo et bene d̄r. Eccl̄i.
xij. D̄. Gna est gl̄ia seq̄ri dñm. Et Jo.

vij. Qui sequit me nō ambulat in teneb̄
sed habebit lumē vite. Ut ergo cū christo
esse mereamur r possidere lumē vite discā
mus christi seq̄ et sibi m̄strare exēplo bea
ti Saturnini q̄ verus christi m̄str̄ fuit.
Pro cui? lau de atq̄ cōmēdatione r scitay
tis sue declaratiōe ac n̄ra sp̄uali informatio
ne oñsuri sumus q̄ fidel? r q̄ ver? christi m̄
str̄ fuit. Qd̄ eadē dāte deo faciem? tres p̄
eminētias sue ministratiōis declarādo.

Prima est ministratiōis inchoatio p̄iosa.
Secūda est inchoatiōis p̄fectio p̄iosa.
Tertia ē p̄fectiōis approbatio gl̄iosa.
Prima igit p̄minētia est ministratiō
nis rē. Incipit em̄ celerē christo
m̄strare sine fuit. Et ei audiuit
a iohanne bap. qm̄ hic ē agn? dei statim se
curus est eū. r inf. lxxij. discipulos p̄o: fuit
in seq̄la christi. Fuit itaq̄ p̄uē? a dei grā p̄
Dñe p̄uenit eū in b̄d̄ictiōibz dulcedinis
rē. Si magna est gl̄ia seq̄ dñm vt tā supra
dixim? maxima est gl̄ia seq̄ dñm in seq̄la
Saturnino porē ip̄m secutū fuisse dñm. Eū
ca hāc aut p̄ortare in ministratiōe et seq̄la
christi. Ita s̄ p̄p̄lāda q̄ i b̄d̄o Saturnino m̄
str̄o: excellētā euidēt ostēdit.

Secūda est p̄p̄e affectiōis p̄p̄ritudo.
Secūda est egregie ministratiōis beatitudo.
Tertia ē meritoite opatiōis aptitudo.

Primū igitur est volū
tatis p̄p̄ritudo rē. Quanto quippe
p̄p̄ritiori voluntatis affectiōe aliquis
se diuino seruitio mancipat: tāto eius mi
nistratiō acceptabilior est. Jo. ix. Hic
rē em̄ dātorē d̄d̄igit de. Jo. vi. h̄. palp. rē
Cū diligētia oīa facite. Per oppositū p̄o
dicatur Hierem̄. xlvij. Maledict? q̄ facit
opus dñi fraudulēt. Alia littera habz ne
gligenter. Apparuit autē seruitissima vol
luntatis p̄p̄ritudo ad seruēdū deo i b̄d̄o
Saturnino. Nā vt audiuit farā san
ctitatis Iohannis baptiste p̄dicatiōis: bapti
zantis: venit a remōnis partibz: vic a gre
cia ciuitate Bechale vt eū audiret. Statim
q̄ vt audiuit Iohannē de christo d̄scenem: q̄
nam hic est agn? dei. ecce qui tollit rē ip̄m
dominū (vt tā dixeramus) securus est.

Secundū est ministratiō
nis beatitudo. Dicitur christus Luc. x.
Beati oculi q̄ vident q̄ vos vidētis. Dux